

Drie artsen naar assisen wegens niet naleven voorwaarden euthanasie

Vandaag om 16:06 door bbd | Bron: BELGA

Tine in het midden tussen haar zussen. Foto: rr

Drie artsen uit Oost-Vlaanderen moeten zich voor het Gentse hof van assisen verantwoorden voor het niet naleven van de voorwaarden voor euthanasie bij een 38-jarige vrouw in 2010.

In april 2010 voerde huisarts Joris VH (53) uit Sint-Niklaas de euthanasie op Tine Nys (38) uit. De vrouw zocht en vond in V.H. een dokter die weinig verzet bood tegen haar vraag om te sterven. Hij handelde volgens de zussen van Tine Nys evenwel veel te snel (amper vier maanden na haar aanvraag) en bijzonder amateuristisch.

Een van de zussen van de vrouw diende klacht met burgerlijke partijstelling. Een gerechtelijk onderzoek volgde, en ook de twee andere specialisten die hun goedkeuring gaven, F.D.G. uit Sint-Niklaas en de Gentse psychiater G.T., kwamen daarbij in beeld.

Volgens de kamer van inbeschuldigingstelling zijn er aanwijzingen dat de dokters de voorwaarden van de euthanasiewet niet hebben nageleefd. Officieel staan ze straks terecht voor de 'vergiftiging' van een jonge vrouw.

Het is voor zover bekend de eerste keer dat artsen zich moeten verantwoorden sinds de inwerkingtreding van de euthanasiewet in 2002.

Het verhaal van Tine Nys

De zussen van Tine Nys vertelden het verhaal van de dood van hun zus in februari 2016 aan *Terzake*.

Tine kreeg in april 2010 euthanasie wegens ondraaglijk psychisch lijden en dat op een moment dat het niet zo slecht ging in haar leven, vertelden ze toen. Tine had wel een psychiatrisch verleden. ‘Maar het was toen zelfs meer dan vijftien jaar geleden dat ze nog in de psychiatrie verbleven had’”, zegden de zussen.

Op kerstavond 2009 was Tine naar haar huisarts gestapt. Ze zag het niet meer zitten nadat haar relatie op de klippen was gelopen en bovendien autisme was vastgesteld. Daarom zou ze een aanvraag voor euthanasie indienen.

‘Normaal moet je een ongeneeslijke psychische aandoening hebben voor euthanasie kan op basis van psychisch lijden’, aldus de zussen. ‘Maar Tine had die niet.’ Twee maanden voor haar dood kreeg ze wel een nieuwe diagnose op basis van nieuwe testen. ‘Dat bleek autisme te zijn. Maar we hebben nooit de kans gekregen om haar zo te bekijken. We begrijpen niet waarom er toen geen andere behandelingen voorgesteld zijn.’

‘Tine heeft drie dokters zelf uitgekozen, maar ze hebben nooit contact gehad met elkaar’, vertelden de zussen. ‘Nooit informatie uitgewisseld.’

Amateuristisch uitgevoerd

De zussen waren ook niet te spreken over de dokter die de euthanasie kwam uitvoeren. ‘Die man was op zijn zachtst gezegd nonchalant. Hij maakte de vergelijking met een huisdier dat lijdt en een spuitje krijgt. Bovendien had hij niet eens alles bij om het uit te voeren.’ De baxter met de dodelijke vloeistof lag naast haar in de zetel en viel op haar gezicht. ‘Terwijl ze lag te sterven...’

De dokter was ook pleisters vergeten. ‘Dus vroeg hij onze vader, die knikkende knieën had, om de naald in haar arm vast te houden. Daarna moesten mijn ouders met de stethoscoop ook nog horen of haar hart wel degelijk gestopt was met kloppen.’

De zussen willen euthanasie niet afschaffen, benadrukten ze in *Terzake*. 'Soms is het wel degelijk nodig. Maar het moet beter omkaderd worden. Wij kunnen bij de dood van Tine alleen maar denken aan de amateuristisch en mislukte manier waarop het is gegaan.'